

नव्या कराराच्या ख्रिस्ती दृष्टिकोनातून आधुनिक यहूदी धर्माचे सर्वसमावेशक समीक्षण

हा दस्तऐवज, मिश्रा, तल्मूद आणि नंतरच्या रब्बींच्या लिखाणांमध्ये सादर केलेला आधुनिक (रब्बींचा) ज्यू धर्म आणि बायबलमधील नव्या करारातील ख्रिस्ती धर्म यांच्यातील प्रमुख विरोधाभास संकलित आणि एकत्रित करतो. तसेच, तो रब्बींच्या परंपरांमधील विचलने, अतिरेक आणि स्पष्ट विसंगतींवरही प्रकाश टाकतो. आधुनिक ज्यू धर्म म्हणजे दुसऱ्या मंदिराच्या नंतरचा (इ.स. ७० नंतरचा) रब्बींचा ज्यू धर्म, जो मौखिक कायद्याला (इ.स. २०० च्या सुमारास मिश्रामध्ये संहिताबद्ध आणि इ.स. ५०० च्या सुमारास गेमारा/तल्मूदमध्ये विस्तारित) लिखित तोराहच्या बरोबरीने दैवी आणि बंधनकारक मानतो.

हे विश्लेषण केवळ उल्लेखित धर्मग्रंथ आणि ग्रंथांवर आधारित असून, ते न जुळणारे मतभेद आणि संभाव्य त्रुटी अधोरेखित करते. ज्यू विद्वान या समस्यांचे निराकरण करण्यासाठी अर्थ लावतात (उदा., पिल्पुल, संदर्भीकरण किंवा तालमुडिक वादाचे द्वंद्वत्मक स्वरूप यांद्वारे), परंतु ही समीक्षा नव्या कराराच्या दृष्टिकोनातून रब्बींच्या विकासाकडे पाहते, आणि त्यांना अशा मानवी परंपरा मानते ज्या देवाचे वचन रद्द करतात, पूर्ण झालेल्या मसीहा येशूला नाकारतात, आणि कृपेच्या जागी कायदेवाद आणतात.

१. रब्बींच्या ज्यू धर्मातील आणि नवीन करारातील मुख्य विरोधाभास

हे मुद्दे मूलभूत मतभेद उघड करतात, जिथे रब्बींची शिकवण थेट नवीन करारातील सिद्धांतांशी विसंगत आहे किंवा त्यांचा पुनर्व्याख्या करते, आणि अनेकदा येशू व त्याच्या अनुयायांना धर्मद्रोही किंवा मिनिम (पंथवादी) म्हणून चित्रित करते. ख्रिस्ती दृष्टिकोनातून पाहिल्यास, रब्बींचा ज्यू धर्म हा ख्रिस्तोत्तर नकार म्हणून उदयास येतो, जो येशूला दैवी मसीहा आणि अंतिम प्रायश्चित्त मानणाऱ्या बायबलमधील प्रकटीकरणात बदल करतो.

मसिहाची ओळख आणि भूमिका

- नवा करार (बायबल): “तो [येशू] त्यांना म्हणाला, ‘पण तुम्ही मला कोण म्हणता?’ शिमोन पेत्राने उत्तर दिले, ‘तू ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस.’” (मत्तय १६:१५-१६)
- येशूने प्रथम दुःख सोसणारा सेवक म्हणून (यशया ५३), मरण पावून आणि पुनरुत्थान पावून, तसेच भविष्यात राजा म्हणून परत येण्याच्या भविष्यवाणी पूर्ण केल्या (प्रकटीकरण १९:११-१६). “हाच तो दगड आहे, ज्याला तुम्ही, बांधकाम करणाऱ्यांनी, नाकारले होते; तोच कोनशिला झाला आहे.” (प्रेषितांची कृत्ये ४:११, स्तोत्रसंहिता ११८:२२ चा संदर्भ)
- रब्बीनिक ज्यू धर्म (ताल्मुद/मिश्रा): मसिहाने एकाच आगमनात मंदिराची पुनर्बांधणी केली पाहिजे, सर्व निर्वासितांना एकत्र केले पाहिजे, सार्वत्रिक शांतता प्रस्थापित केली पाहिजे आणि जगभर तोराहचे पालन अनिवार्य केले पाहिजे (मायमोनायडीसची १३ तत्त्वे, जी सॅनहेड्रिन ९९अ वरून घेतली आहेत). येशूने यापैकी काहीही दृश्य स्वरूपात केले नसल्यामुळे, तो मसिहा असू शकत नाही. सॅनहेड्रिन ९८अ मध्ये दोन संभाव्य मसिहांचे वर्णन आहे: मशियाख बेन डेव्हिड (राजा) किंवा बेन योसेफ (दुःख सोसून ठार मारलेला), परंतु विजयी मसिहा येईपर्यंत तो काळ दुःखाचाच राहतो. सॅनहेड्रिन ४३अ मध्ये जादूटोणा आणि इस्राएलला चुकीच्या मार्गावर नेल्याबद्दल “येशूला” मृत्युदंड दिला जातो.
- विरोधाभास: नवीन करार येशूला पूर्ण झालेला मसीहा म्हणून घोषित करतो, ज्याने दुःखाद्वारे प्रायश्चित्त केले (पहिले आगमन) आणि जो राज्य करण्यासाठी परत येईल; रब्बीनिक ज्यू धर्म हे “दोन आगमनांचे” प्रारूप नाकारतो, एका पूर्णपणे मानवी राजकीय तारणहाराची वाट पाहतो आणि “येशू”ला खोटा संदेष्टा म्हणून शाप देतो.

मसिहाचे देवत्व आणि पुत्रत्व

- नवा करार (बायबल): “आरंभी शब्द होता, आणि शब्द देवाजवळ होता, आणि शब्द देव होता... आणि शब्द देहधारी झाला.” (योहान १:१,१४) “थोमाने त्याला उत्तर दिले, ‘माझ्या प्रभू आणि माझ्या देवा!’” (योहान २०:२८) देहधारी देव म्हणून येशूने उपासना

स्वीकारली.

- रब्बीनिक ज्यू धर्म: कठोर एकेश्वरवाद कोणत्याही अवताराला किंवा दैवी पुत्रत्वाला मनाई करतो. शेमा (अनुवाद ६:४) चा अर्थ लावताना अनेकत्वाला वगळले जाते. मनुष्य देव असल्याचा कोणताही दावा □#39;अवोडाह झाराह□#39; (मूर्तीपूजा) आहे. तालमुडिक उतारे कुमारी जन्माची थट्टा करतात (शब्बात १०४ब: येशू एका व्यभिचारिणीचा पुत्र) आणि ख्रिश्चनांना □#39;ओवदेई अवोडाह झाराह□#39; म्हणून शाप देतात.
- विरोधाभास: नवीन करार मसिहाच्या देवत्वाला पुष्टी देतो (यशया 9:6 □□□□□;सर्वशक्तमिान देव□□□□□; मध्ये भविष्यवाणी केली आहे), तर रब्बीनिक ज्यू धर्म याला ईशनिंदा मानून त्याचा निषेध करतो, इतकेच नव्हे तर अशा दाव्यांसाठी पूर्वलक्षी प्रभावाने मृत्युदंडाची शिक्षा देखील लागू करतो (सन्हेड्रिन 43□).

क्रुसावर खिळणे, पुनरुत्थान आणि प्रायश्चित्त

- नवा करार (बायबल): “शास्त्रवचनांनुसार ख्रिस्त आपल्या पापांसाठी मरण पावला... त्याला पुरण्यात आले, आणि... तो तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठला.” (१ करिंथकर १५:३-४) “रक्त सांडल्याशिवाय क्षमा नाही.” (इब्री ९:२२) येशू हा अंतिम यज्ञ आहे: “तो सर्वांसाठी एकदाच प्रकट झाला आहे... स्वतःच्या यज्ञाद्वारे पाप दूर करण्यासाठी.” (इब्री ९:२६)
- रब्बीनिक ज्यू धर्म: येशूचे कृसीकरण हे प्रायश्चित्त किंवा मसीहाचे आगमन होते हे नाकारतो. तल्मुद (सन्हेड्रिन ४३अ) नुसार, येशूला जादूटोणा केल्याबद्दल पास्का सणाच्या पूर्वसंध्याला दगडांनी ठेचून मारण्यात आले आणि नंतर फाशी देण्यात आली, आणि त्याचे पुनरुत्थान झाले नाही. मंदिराच्या नंतरचे प्रायश्चित्त केवळ पश्चात्ताप, प्रार्थना आणि दानधर्माद्वारेच होते (योमा ८६ब: “पश्चात्ताप सर्व अपराधांचे प्रायश्चित्त करतो”; बेराखोट २६ब: होशेय १४:३ मधील “आमच्या ओठांचे बैल” या वचनाचा संदर्भ देत, प्रार्थना बलिदानाची जागा घेतात).
- विरोधाभास: नवीन करार येशूच्या रक्ताला सार्वकालिक प्रायश्चित्त म्हणून घोषित करतो, ज्यामुळे मंदिरातील विधींची गरज संपते; तर रब्बीनिक ज्यू धर्म त्याचा मृत्यू/पुनरुत्थान नाकारतो आणि रक्ताशिवाय प्रायश्चित्ताचा दावा करतो, ज्यामुळे ख्रिस्ताचे बलिदान “अनावश्यक” ठरते.

तारण: कृपा विरुद्ध कर्माद्वारे मिळणारी योग्यता

- नवा करार (बायबल): “तुम्ही कृपेने आणि विश्वासाद्वारे तारले गेला आहात... कर्मांनी नव्हे, यासाठी की कोणीही बढाई मारू नये.” (इफिसकरांस पत्र २:८-९) “अब्राहामाने देवावर विश्वास ठेवला आणि ते त्याच्यासाठी नीतिमत्त्व म्हणून गणले गेले.” (रोमकरांस पत्र ४:३, उत्पत्ती १५:६ चा संदर्भ)
- रब्बीनिक ज्यू धर्म: तारण/परलोकातील वाटा हा आज्ञांचे पालन, पश्चात्ताप आणि वार्ड कृत्यांपेक्षा चांगल्या कृत्यांचे पारडे जड असण्याद्वारे मिळणाऱ्या पुण्यावर अवलंबून असतो (मिश्रा सॅनहेड्रिन १०:१: “काही पापी वगळता, ‘सर्व इस्राएलला परलोकात वाटा आहे’”). न्यायदिनी न्यायाची तराजू (किदुशिन ३९ब; रोश हशाना १६ब-१७अ).
- विरोधाभास: नवीन करार ख्रिस्ताच्या पूर्ण झालेल्या कार्यावरील विश्वासाने तारण मिळते असे शिकवतो; तर रब्बीनिक ज्यू धर्म मानवी प्रयत्न आणि तोराहच्या पालनावर भर देतो, ज्यामुळे कृपा प्रभावीपणे रद्द होते.

मौखिक कायदा आणि रब्बी परंपरेचा अधिकार

- नवा करार (बायबल): येशूने पवित्र शास्त्राला डावलणाऱ्या परंपरांचा निषेध केला: “तुम्ही तुमच्या परंपरेने देवाचे वचन रद्द करता.” (मार्क ७:१३) “अरे शास्त्री आणि परुशी लोकांनो, तुम्हाला धिक्कार असो... तुम्ही नियमशास्त्रातील अधिक महत्त्वाच्या गोष्टींकडे दुर्लक्ष केले आहे: न्याय, दया आणि विश्वासूपणा.” (मत्तय २३:२३)
- रब्बीनिक ज्यू धर्म: मौखिक कायदा दैवी आहे, जो लिखित तोराहसोबत सिनाय पर्वतावर मोशेला देण्यात आला होता आणि तो कायमचा बंधनकारक आहे (मिश्रा पिरकेई अवीत १:१: “मोशेला सिनाय पर्वतावरून तोराह प्राप्त झाला आणि त्याने तो यहीशवाला... महान सभेतील पुरुषांना दिला”). रब्बीनिक निर्णय तोराहलाही रद्द करू शकतात (बावा मेत्झिया ५९ब: ‘बात कोल’ बहुमताने पराभूत; देव हसतो, “माझ्या पुत्रांनी मला हरवले आहे”).
- विरोधाभास: नवीन करार मानवी परंपरांना ओझे म्हणून उघड करतो; तर रब्बीनिक ज्यू धर्म त्यांना दैवी दर्जा देतो, जो अनुवाद ४:२ (“मी तुम्हाला आज्ञा केलेल्या वचनात तुम्ही काहीही जोडू नका”) याचे थेट उल्लंघन करतो.

२. रब्बींच्या परंपरांमधील विचलने, अतिरेक आणि स्पष्ट विसंगती

यामुळे अशी क्षेत्रे समोर येतात जिथे रब्बींचे ग्रंथ लिखित तोराहशी विसंगत असल्याचे दिसते, मानवी अधिकाराला देवापेक्षा श्रेष्ठ ठरवतात किंवा त्यात काही न सुटलेले तणाव आहेत. रब्बींचे विद्वान हे द्वंद्वात्मकतेद्वारे किंवा □□□□□;दोन्ही जिवंत देवाचे शब्द आहेत□□□□□; या विचाराने सोडवतात, परंतु बायबलच्या दृष्टिकोनातून पाहिल्यास, हे मानवी कल्पनाशक्तीचे प्रकटीकरण आहे.

रब्बींच्या अधिकाराला देव आणि तोराह यांच्यापेक्षा श्रेष्ठ ठरवणे

- तोराह: “मी तुम्हाला आज्ञा केलेल्या वचनात तुम्ही काहीही वाढवू नका, किंवा त्यातून काहीही कमी करू नका.” (अनुवाद ४:२) “शिक्षणाकडे आणि साक्ष्याकडे लक्ष द्या! जे या वचनाप्रमाणे बोलत नाहीत, त्यांच्याजवळ प्रकाश नाही.” (यशया ८:२०)
- तालमूड: बावा मेत्झिया ९९ब मध्ये रब्बी एलीएझरच्या चमत्कारांचे (करब वृक्ष मुळासकट उपटणे, भिंती वाकणे) वर्णन आहे, ज्यांना स्वर्गीय वाणीने पुष्टी दिली होती, तरीही रब्बी जोशुआ घोषित करतात की “हे स्वर्गात नाही” (अनुवाद ३०:१२), बहुमताचा विजय होतो आणि देव हसतो: “माझ्या मुलांनी मला हरवले आहे.”
- मार्गभ्रष्टता: रब्बी दैवी चिन्हे आणि खुद्द तोराहलाही डावलतात आणि असा अधिकार स्वतःकडे घेतात ज्यापुढे देव नमतो—जे बायबलच्या दृष्टिकोनातून ईश्वरनिंदा आहे.

आर्थिक भरपाई विरुद्ध प्रत्यक्ष सूड

- तोराह: “डोळ्यासाठी डोळा, दातासाठी दात.” (निर्गम २१:२४; लेवीय २४:२०; अनुवाद १९:२१)
- तालमूड: केवळ आर्थिक मोबदला म्हणून अर्थ लावतो (भाव कम्मा ८३ब-८४अ), प्रत्यक्ष शारीरिक प्रतिशोध कधीही नाही.
- विचलन: तोराहच्या स्पष्ट शब्दांना थेट सौम्य करते, ज्यावर काराईट्स आणि ख्रिश्चनांकडून धर्मग्रंथ रद्द केल्याचा आरोप केला जातो.

मंदिरानंतर रक्ताशिवाय प्रायश्चित्त

- तोराह: “कारण देहाचा जीव रक्तात आहे... रक्तच प्रायश्चित्त करते.” (लेवीय १७:११)
- तालमूड: मंदिरोत्तर काळात, “पश्चात्तापाने प्रायश्चित्त होते” (योमा ८६ब); नीतिमानांच्या मृत्यूने प्रायश्चित्त होते (मोएड कातान २८अ); दान आणि दुःखाने प्रायश्चित्त होते.
- विचलन: तोराहच्या रक्तावरील आग्रहाच्या विरुद्ध आहे, ज्याची पूर्तता नवा करार ख्रिस्तामध्ये करतो.

येशू (येशू) बद्दल तालमुडिक विवेचन

- ऐतिहासिक येशूने चमत्कार केले हे मान्य करते परंतु ते जादूटोण्यामुळे झाले असे मानते (सन्हेड्रिन ४३□; १०७□), इस्राएलची दिशाभूल केल्याबद्दल फाशीची शिक्षा असल्याचा दावा करते आणि उकळत्या विष्ठेमध्ये शिक्षा दर्शवते (गिटिन ५७□).
- विचलन: येशूचे अस्तित्व आणि चिन्हे अप्रत्यक्षपणे मान्य करते परंतु दैवी उत्पत्ती नाकारते, जे खऱ्या संदेष्ट्यांसाठी असलेल्या स्वतःच्या निकषांच्या (अनुवाद १३, १८) विरुद्ध आहे.

न सुटलेले वाद आणि विरोधाभास

- हिल्लेल आणि शम्माई यांच्या पंथांमध्ये शेकडो नियमांवर मतभेद आहेत, ज्या दोन्हींना “जिवंत देवाचे वचन” म्हटले जाते, तरीही एकच नियम ग्राह्य धरला जातो (एरुविन १३ब)—दैवी सत्य एकमेकांशी विसंगत कसे असू शकते?
- मसीहाची वेळ: काही जण म्हणतात ती निश्चित असते, तर काही जण म्हणतात ती गुणवत्तेवर अवलंबून असते (सन्हेड्रिन ९७ब-९८अ).
- हे तणाव दैवी स्पष्टतेपेवजी मानवी अटकळी सुचवतात.

अतिरिक्त उदाहरणे: विशिष्ट रब्बीनिक तकनोत जे लिखित तोराह आज्ञांना रद्द करतात

हे रब्बींचे कायदे (तक्कानोत) व्यावहारिक किंवा आर्थिक कारणांसाठी स्पष्ट तोराह आज्ञांना हेतुपुरस्सर बगल देतात किंवा रद्द करतात:

□ सॅबॅटिकल वर्षातील कर्जमुक्ती

- तोराह: “प्रत्येक सात वर्षांच्या शेवटी तुम्ही कर्जमुक्ती द्यावी... प्रत्येक धनकोने त्याने दिलेले कर्ज माफ करावे.” (अनुवाद १५:१-३)
- रब्बीनिक: हिलेलचा प्रोसबुल कर्जे न्यायालयाकडे हस्तांतरित करतो, ज्यामुळे वसुली शक्य होते (मिश्रा शेवीत 10:3; गिटिन 36□).

□ शब्बाथ दिवशी चालू ठेवणे

- तोराह: ओझे वाहू नये (यिर्मया १७:२१-२२; निर्गम १६:२९).
- रब्बीनिक: एरूव एक काल्पनिक खाजगी डोमेन (मिश्रा एरूविन) तयार करतो.

□ पासोव्हरच्या दिवशी चामेट्झ काढून टाकणे

- तोराह: “तुम्ही आपल्या घरातून खमीर काढून टाका.” (निर्गम १२:१५)
- रब्बी: कायदेशीर कल्पना म्हणून गैर-यहूदी व्यक्तीला चामेट्झ □□□□□; वकिणे □□□□□;

□ मृत्युदंड अव्यवहार्य बनवले

- तोराह: बंडखोर मुलाला मृत्युदंड, शब्बाथचे उल्लंघन, इत्यादी. (अनुवाद २१:१८-२१; निर्गम ३१:१४)
- तालमूड: इतक्या कडक अटी की त्या “कधीच घडल्या नाहीत” (सन्हेड्रिन 71□).

□ शब्बाथच्या दिवशी आग लावणे

- तोराह: “शब्बाथ दिवशी अग्नी पेटवू नकोस.” (निर्गम ३५:३)
- रब्बींचा नियम: आधीच पेटवलेल्या मेणबत्त्या आणि शेकण्यास परवानगी देतो (कामाच्या प्रकारांमध्ये भेद करतो).

हे उल्लंघन येशूच्या आरोपाचे प्रतिबिंब आहे: “तुम्ही तुमच्या परंपरेने देवाचे वचन रद्द करता.” (मार्क ७:१३; मार्क ७:९-१३ मधील कोरबान व्रताचा संदर्भ घ्या).

३. सर्वांगीण समीक्षा: धर्मशास्त्रीय आणि तार्किक परिणाम

येशूला आणि मंदिराच्या विनाशाला (ज्याची भविष्यवाणी येशूने केली होती, मत्तय २४:२) नाकारल्यानंतर, अस्तित्व टिकवण्यासाठी एक यंत्रणा म्हणून रब्बीवादी ज्यूधर्म उदयास आला. मौखिक कायदा आणि मानवी गुणवत्तेला महत्त्व देऊन, तो एक अशी व्यवस्था निर्माण करतो, जिचा येशू आणि पौल यांनी कायदेशीर बंधन म्हणून निषेध केला होता (मत्तय २३; गलतीकरांस पत्र ३:१०-११). तार्किकदृष्ट्या, जर तल्मुद पूर्वीच्या धर्मग्रंथांना दुजोरा देत असेल, पण येशूला वगळण्यासाठी त्यांचा पुनर्ार्थ लावत असेल आणि त्याच वेळी त्याची चिन्हे (जादूटोणा म्हणून) मान्य करत असेल, तर तो खोटी साक्ष देतो. रब्बींनी देवाला “पराभूत” करण्यासारखी अंतर्गत अतिरेकी कृत्ये बायबलच्या अपरिवर्तनीय सत्याच्या विरुद्ध आहेत: “येशू ख्रिस्त काल, आज आणि सर्वकाळ सारखाच आहे.” (इब्रीकरांस पत्र १३:८). यामुळे रब्बीवादी नेते ते “आंधळे मार्गदर्शक” ठरतात, ज्यांच्याबद्दल येशूने सावध केले होते; जे इस्राएलला मोशे आणि संदेष्ट्यांनी सांगितलेल्या खऱ्या मसिहापासून दूर नेत आहेत.

४. काल्पनिक: येशूने परुशी/शास्त्री यांना बायबलमध्ये सांगितलेल्या शब्दांच्या आधारावर, आधुनिक रब्बीवादी ज्यूंना काय म्हटले असेल.

अहो सर्पानो, अहो नागांच्या पिलांनो, अधोलोकाच्या शिक्षेतून तुम्ही कसे सुटणार? (मत्तय २३:३३)

अहो शास्त्री आणि परुशी, ढोंगी लोकांनो, तुम्हाला धिक्कार असो! कारण तुम्ही लोकांच्या तोंडावर स्वर्गाचे राज्य बंद करता... तुम्ही त्याला स्वतःपेक्षा दुप्पट नरकाचे मूल बनवता. (मत्तय २३:१३-१५)

तुम्ही देवाच्या आज्ञा सोडून माणसांच्या परंपरा पाळता... तुमची परंपरा प्रस्थापित करण्यासाठी देवाच्या आज्ञा नाकारण्याचा हा तुमचा सुदैवी मार्ग आहे! (मार्क ७:८-९, १३)

यशयाचे म्हणणे बरोबर होते... 'हे लोक ओठांनी माझा सन्मान करतात, पण त्यांचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर आहे; ते व्यर्थ माझी उपासना करतात, मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धांत म्हणून शिकवतात.' (मत्तय १५:७-९)

माझ्याशिवाय कोणीही पित्याकडे येत नाही. (योहान १४:६)

तुम्ही शास्त्रवचनांचा अभ्यास करता कारण तुम्हाला वाटते की त्यांत सार्वकालिक जीवन मिळेल; आणि तीच माझ्याविषयी साक्ष देतात, तरीही जीवन मिळावे म्हणून तुम्ही माझ्याकडे येण्यास नकार देता. (योहान ५:३९-४०)

"जे कोणी श्रम करतात व [रब्बींच्या शिकवणीनुसार] ओझ्याने दबलेले आहेत, ते सर्व माझ्याकडे या, म्हणजे मी तुम्हाला विसावा देईन." (मत्तय ११:२८)

५. काल्पनिक: प्रेषित त्यांच्या बायबलमधील वचनांच्या आधारे आधुनिक रब्बीवादी ज्यूंना काय म्हणू शकतील.

पौल (माजी परुशी):

बंधूनो, त्यांच्यासाठी [इसाएलसाठी] माझ्या अंतःकरणाची इच्छा आणि देवाला केलेली प्रार्थना ही आहे की, त्यांचे तारण व्हावे. कारण मी साक्ष देतो की, त्यांच्यामध्ये देवाबद्दल आवेश आहे, पण तो ज्ञानानुसार नाही. कारण, देवाचे नीतिमत्व अज्ञेय असल्यामुळे आणि स्वतःचे नीतिमत्व प्रस्थापित करू पाहत असल्यामुळे, त्यांनी देवाचे नीतिमत्व स्वीकारले नाही." (रोमकरांस पत्र १०:१-३)

तर मग आपण काय म्हणू? की परराष्ट्रीयानी नीतिमत्व प्राप्त केले... परंतु इसाएलांना ते जमले नाही... कारण त्यांनी विश्वासाने त्याचा पाठपुरावा केला नाही, तर जणू काही ते कर्मावर आधारित आहे असे समजून त्याचा पाठपुरावा केला. (रोमकरांस पत्र ९:३०-३२)

अहो मूर्ख गलतीकरांनो [नियमशास्त्री लोकांना उद्देशून]! तुम्हाला कोणी भुरळ घातली आहे?... तुम्ही नियमशास्त्राच्या कृतींनी आत्मा प्राप्त केला की विश्वासाने ऐकून? (गलतीकरांस पत्र ३:१-२)

"जर तुम्ही सुंता [किंवा रब्बींचे पुण्य] स्वीकाराल, तर ख्रिस्ताचा तुम्हाला काही फायदा होणार नाही... तुम्ही, जे नियमशास्त्राद्वारे नीतिमान ठरू पाहता, ते ख्रिस्तापासून विभक्त झाला आहात." (गलतीकरांस पत्र ५:२-४)

पीटर:

त्याच्याद्वारे [येशूद्वारे] विश्वास ठेवणारा प्रत्येकजण त्या सर्व गोष्टींपासून मुक्त होतो, ज्यांपासून मोशेच्या नियमाने तुम्ही मुक्त होऊ शकला नाहीत. (प्रेषितांची कृत्ये १३:३९, यहुद्यांना उद्देशून)

जॉन:

जो येशू ख्रिस्त आहे हे नाकारतो, तोच खोटारडा आहे. जो पिता आणि पुत्र यांना नाकारतो, तोच ख्रिस्तविरोधक आहे. (१ योहान २:२२)

ज्यूड:

काही लोक नकळतपणे शिरले आहेत... अधर्मी लोक, जे आपल्या देवाच्या कृपेचा विपर्यास करून भोगविलासीपणा करतात आणि आपला एकमेव स्वामी व प्रभू, येशू ख्रिस्त याचा इन्कार करतात. (यहूदा ४)

प्रेषितांना—ज्यांपैकी अनेक पूर्वी तोराहचे पालन करणारे यहूदी होते—येशूच्या प्रायश्चित्ताचा रब्बींनी केलेला अस्वीकार आणि मौखिक कायद्याला दिलेले महत्त्व, हेच ते कर्म-आधारित धार्मिकतेचे शाप आहे असे वाटले, ज्यातून ते स्वतः सुटले होते.

६. काल्पनिक: जुन्या करारातील संदेष्टे त्यांच्या बायबलमधील वचनांच्या आधारे आधुनिक रब्बी ज्यूंना काय म्हणू शकतील.

मोझेस:

मी तुम्हाला दिलेल्या वचनात तुम्ही काहीही वाढवू नका किंवा त्यातून काहीही कमी करू नका. (अनुवाद ४:२)

मी त्यांच्या भावांमधून तुझ्यासारखा [मोशेसारखा] एक संदेष्टा निर्माण करीन... जो कोणी माझ्या नावाने बोललेले माझे शब्द ऐकणार नाही, त्याचा हिशोब मी स्वतः घेईन." (अनुवाद १८:१८-१९—येशूमध्ये पूर्ण झाले, प्रेषितांची कृत्ये ३:२२-२३)

यशया:

कारण आम्हांला एक बाळ जन्मले आहे... सर्वशक्तिमान देव, सनातन पिता. (यशया ९:६)

आमच्या अपराधांसाठी त्याला विद्ध करण्यात आले... परमेश्वराने आम्हा सर्वांचे पाप त्याच्यावर लादले आहे. (यशया ५३:५-६—नवीन कराराने नाकारलेला इस्राएल म्हणून रब्बीचा पुनर्व्याख्या)

यिर्मया:

पाहा, असे दिवस येत आहेत... जेव्हा मी एक नवीन करार करीन... जो त्यांच्या पूर्वजांबरोबर केलेल्या करारासारखा नसेल." (यिर्मया ३१:३१-३२—ख्रिस्ताच्या रक्ताने पूर्ण झाले, इब्री ८:८-१३)

"संदेष्टे माझ्या नावाने खोट्या भविष्यवाणी करतात... ते आपल्या मनातील दृष्टांत सांगतात." (यिर्मया २३:१६,२५)

मलाखी (जुन्या करारातील शेवटचा संदेष्टा):

"माझा सेवक मोशे याचा नियम आठवा... पाहा, परमेश्वराच्या महान व भयप्रद दिवसापूर्वी मी संदेष्टा एलीयाला तुमच्याकडे पाठवीन." (मलाखी ४:४-५—योहान बाप्टिस्मा देणाऱ्याच्या बाबतीत पूर्ण झाले, मत्तय ११:१४)

डेव्हिड:

परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणतो: 'माझ्या उजवीकडे बस...' (स्तोत्रसंहिता ११०:१—येशूने स्वतःला लागू केलेले, मत्तय २२:४१-४६)

पुत्राचे चुंबन घ्या, नाहीतर तो रागावेल... जे कोणी त्याचा आश्रय घेतात ते सर्व धन्य आहेत." (स्तोत्रसंहिता २:१२)

संदेष्टे रब्बींनी केलेल्या जोडण्या, मसीहाच्या भविष्यवाणीचा पुनर्व्याख्या आणि देवाच्या दुःख सोसणाऱ्या सेवकाचा अस्वीकार या गोष्टींना मोशे आणि यिर्मया यांनी धिक्कारलेला फसवणूक मानत असत—तोराहमध्ये भर घालणे, मोशेप्रमाणे (येशू) संदेष्ट्याचा अस्वीकार करणे आणि देवाने कधीही न बदलण्याची शपथ घेतलेला सार्वकालिक करार मोडणे (स्तोत्र ८९:३४; १०५:८-१०).

हा सुधारित दस्तऐवज, मोशे आणि संदेष्ट्यांपासून ते येशू आणि त्याच्या प्रेषितांपर्यंत, बायबलमधील एक अधिक व्यापक सूर सादर करतो; जो सार्वकालिक मशीहाचे महत्त्व कमी करणाऱ्या, दैवी कृपेऐवजी मानवी परंपरेला स्थान देणाऱ्या आणि पायाच्या दगडाला नाकारणाऱ्या कोणत्याही व्यवस्थेच्या विरोधात एकवटलेला आहे. "येशू ख्रिस्त काल, आज आणि सर्वकाळ सारखाच आहे. सर्व प्रकारच्या विचित्र शिकवणींनी वाहून जाऊ नका." (इब्री १३:८-९)